

אתר לאומי לתיעוד תקופת המעברות יוקם על שרידי מעברת אגרובנק בחדרה

מאת: חוה גדיש ופנינה שחק

חדרה נבחרה כעיר שבה יוקם אתר לאומי לתיעוד, לימוד והנצחת כ-200 מעברות שהוקמו בארץ מראשית קום המדינה. שתיים מהן היו בחדרה: ברנדס ואגרובנק אשר הוקמו במקומם של מחנות הצבא הבריטי. המבנים של הצבא הבריטי היו מקום משכנם הראשון של העולים, אך עד מהרה נאלצו להוסיף צריפים, פחונים, בדונים ואוהלים. 130 המשפחות האחרונות פונו מאגרובנק רק בשנת 1961 ועברו לשיכונים של חברת עמידר.

הבחירה בחדרה התקבלה לאחר סיורים ודיונים רבים, שקיימה סגנית ראש העיר **חדוה יחזקאלי**, הממונה על תיק שימור אתרים בעיר עם בכירי המועצה לשימור אתרים ובהם **עומרי שלמון** מנכ"ל המועצה, **אורי אור** יושב ראש הוועד המנהל ו**נעמה מזרחי** הממונה המחוזית של המועצה.

לדברי יחזקאלי התנאי שהציבה המועצה לשימור אתרי מורשת היה לקבל את אישור הנהלת העיר וגם מועצת העיר. בתמיכת ראש העיר מר **צביקה גנדלמן**, אושרה ההצעה ברוב קולות וכך גם מיקום האתר הלאומי כ-12 דונם במתחם אנרג'י פארק, אשר בעבר היה מעברת אגרובנק. במקום יש שרידים של המעברה ובהם בית כנסת, מקלחת ציבורית והמשטח עליו היו אהלים. אלה ישמשו כעת בסיס לשחזור המעברה.

האתר מתוכנן להכיל דגם של מעברה, מוזיאון לכלל המעברות בארץ, ו-10 עצי אקליפטוס הגדלים במקום מזה 130 שנה. בקרבת מקום מתוכנן מרכז תחבורה חדש שינגיש את האתר הלאומי לכל הציבור הרחב שיגיעו מכל הארץ.

סרטים באולם רנה שני

שימו לב! מועדי ההקרנות בחודש זה חריגים

- 3/2/2018 מוצ"ש בשעה 19:30 - שעה אפלה
- 15/2/2018 יום ה' בשעה 16:00 - חוטים נסתרים
- 23/2/2018 יום ו' בשעה 11:00 - המסתור
- 24/2/2018 מוצ"ש בשעה 19:30 - המסתור

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

תלם

שילובי סילאז בל"מ

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום. מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
גרניברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית

מטפלים זרים ל 24 שעות

מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526 , 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

חדרה שלי - לכבוד יום הולדתה ה-127

סיפור על שקיות ניילון...

כשהייתי טירונית במחנה שמונים (וזה היה לפני שנות דור) היינו אנחנו, הטירונות, עוברות בעיר בדרכנו אל המיטוווח באולגה, ואז הייתי מכריזה באוזני חברותי שאני בחדרה לא אגור לעולם. באה המציאות וטפחה על פני, ללמדך שהצהרות עלולות לסובב את הגלגל. בקיצור, הנני כאן כבר למעלה מחמישים שנה. הגענו הנה, משפחה צעירה עם שתי בנות צעירות מאוד, "תפרנים" עוזבי קיבוץ צעיר. בהשתדלותם של ההורים שכרנו בית קטן וצנוע ברחוב ירושלים ששימש תקופה מסוימת את הקומונה של הנוער העובד. הבית סויד, ואנחנו שמחנו על קורת הגג. החצר שהקיפה את הבית הייתה מגודלת סרפדים עד כדי כך שיכולתי להיעלם בסבך. הבת הצעירה הייתה בת שישה שבועות ואני ניצלתי כל רגע כדי לשלוף מהקרעק הבוצית חלקות קטנות של סרפדים עד שנתגלו כמה עצי פרי ולול קטן לתרנגולות. ואז, יום אחד, נסתם הביוב ועלה על גדותיו...ומה עושים אלה שאין באפשרותם להזעיק בעל מקצוע? מפשיל הגבר במשפחה את שרווליו, מביא צינור דק, כורע עליו ומתחיל לחטט במה שנקרא "ספטינג". אני כמובן עומדת מעליו ומשיאה עצות. והנה, ממעמקי הבור נשלפות שקיות ניילון מלאות מים מצחינים. "כמה קניות עשו החברה שגרו כאן לפנינו?" אני שואלת. בעלי מרים את ראשו, מסתכל עלי ושואל: "את מדברת ברצינות? את לא רואה שאלו לא שקיות? אלו אמצעי מניעה, קונדומים". התביישתי ואמרתי: "שובבים".

מאת: עדי שיטה

סיפור קטן טוב על איש אחד שהיה בחדרה

בוקר אחד, אני בבית (אותו בית- ברחוב ירושלים) עם התינוקת, דופקים בדלת. אני פותחת, בחוץ על המרפסת עומד אדם גוך שמנמן, בגדי עבודה לא נקיים במיוחד, אני מעבר לדלת רשת (זוכרים שהיו פעם כאלה?) שואלת: "את מי אתה מחפש?" -"בעלך בבית?" שואל אותי האיש ובקולו אני שומעת שהוא כבד לשון ומגמגם. "לא, הוא בעבודה" אני עונה. "אפשר לעזור?" האיש מוציא מהכיס האחורי של המכנסיים חבילת שטרות ומושיט לי. יש פה אלף לירות, אני יודע כמה קשה לעזוב קיבוץ, כשתוכלו, תחזירו". עמדתני נפעמת. אלו הם האנשים בחדרה? מסתבר!

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

ט"ו בשבט מעלה קונוטציות נעימות: לבלוב עצים, ציפורים, פרפרים, שמש חמימה ונטיעות, כמובן. חכמי המשנה, שהיו בקיאים בנושאים חקלאיים והתבוננו בטבע, הגיעו למסקנה שעונה חדשה מתחילה ביום זה וקיבלו את דעת בית הלל, שט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילן. בגמרא נאמרה הסיבה: "הואיל ויצאו רוב גשמי השנה ועלה השרף באילנות ונמצאו הפירות חונטים מעתה." מדוע צריך תאריך לעץ? מכיוון שבשלוש שנות העץ הראשונות הפירות אסורים באכילה, לכן צריך לדעת את גילם של העצים. פירות שחנטו לפני ט"ו בשבט שייכים לשנה קודמת. סיבה נוספת, תאריך זה משמש לקביעת שנת מס, מכיוון שהיה צריך לתת תרומה לכוהנים בכל שנה ומעשרות ללוויים ולעניים לפי סדר מסוים, ואי אפשר לתת מס משנה אחת לשנה אחרת, לכן צריך תאריך מדויק. ומה לגבי ט"ו בשבט כיום נטיעות? ובכן לא היה מנהג כזה בעבר. מבחינת התורה וההלכה כל יום ראוי לנטיעות, כנאמר: "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל...". מי שיצר מסורת לנטוע ביום זה, זו הסתדרות המורים עם הקרן הקיימת לישראל (ב-1908), בעקבות יוזמתו של הרב זאב יעבץ, מורה ומנהל בזכרון יעקב, שיצא לנטיעות עם תלמידיו ב-1890. יוזמה ברוכה ומוצלחת ללא ספק, הנמשכת עד עצם היום הזה. מה לגבי כריתת עצים? בתורה נאמר שאפילו בזמן מלחמה כשצרים על עירו של אויב ונאלצים להרוג אדם, אין להשחית עצים ללא צורך. נסיים בשיר המיוחס לבעל שם טוב:

"אדם ואילן היינו הך / אחד קשה ואחד רך / אחד גבוה ואחד מך / אדם ואילן היינו הך."

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמינים במידת הצורך. מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * יעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

ראישה צ'רניקוב 050-8290656 ירח באומגרטרן 050-8290654
ולדימיר בליטמן 050-8290657 מיכאל מזרחי 050-8290658

כינון חזש

עיתון גימלאי חדרה | שבט תשע"ח | 255

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל ילין, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

הגהה: יאשיהו וולשטין.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

מורה טוב - מורה לחיים - על יהודית אריכא

מאת: עמליה (מלי) רוטמן

תחילה לימדה בבית חינוך, ובבית הכנסת הישן בבית אליעזר. "היינו יושבים על הברכיים וכותבים על הספסלים". בהמשך, לימדה בבתי הספר "אחד העם" ו"ארלוזורוב" והפכה למנהלת בבית הספר "ניצנים".

יהודית: "פרשתי בגיל 54. למדתי לצייר, ובמקביל למדתי ברמת גן אריגה ורקמה אמנותית. גם אביחיל, בעלי, היה עסוק מאוד. הוא עבד בחברת החשמל והיה מורה להתעמלות מטעם "הפועל". יום אחד ראה משחק טניס ונכבש. הוא למד את רזי הענף והפך למדריך. דורות של תלמידים עברו תחת ידיו במשך 40 שנה".

יהודית הייתה חברת במערכת העיתון שלנו "כיוון חדש".

"לעיתון הגעתי עם רחל ילין אותה הכרתי מהימים בהם ילדתי את ילדי והיא אחות בטיפת חלב. הפכנו לחברות. עברנו קורס וכתבתי בעיתון במשך כ-4 שנים. המשכתי כמגיהה בעיתון והפסקתי כשעברנו לדיור המוגן בנורדיה".

מדוע החלטתם לעבור לדיור מוגן?

"לפני כ-10 שנים ראיתי תכנית על קשישים הגרים בגפם, מקרים כמו שוד, פריצות ואלימות. נבהלתי ואמרתי לבעלי: 'זה הזמן לעבור לדיור מוגן. נוכל להיות שקטים יותר'. למחרת קמנו. הייתי בת 80. ביקרנו במספר מקומות והראשון שראינו בנורדיה היה זה שהחלטנו עליו בסופו של דבר. יש כאן כל מה שצריך. חוגים שונים, אירועים, הרצאות ויחס מקסים".

וכעת, לתמונה- איך היה המפגש עם תלמידיך לשעבר?

"לא האמנתי כשקבוצת גברים הנושקים לשבעים הגיעו אלי. התרגשתי מאוד. במיוחד שאלה היו בני. קבעו ובאו. הרגשתי שהעבר חוזר אלי. זכרתי את פני הבנים בכיתה ג'. העלינו זיכרונות. הם התפעלו שאני זוכרת אותם. 'איך את זוכרת?' הם שאלו. 'דברים שנכנסים ללב לא יוצאים' אמרתי. הזכירו לי מקרה כשיצאתי עם תלמידים לטיול ברמת הגולן ובאתי לבקר אותם במושב 'נאות גולן' אותו הקימו לזכרו של גרשון טרטנר ז"ל. אחר הזכיר שבכיתה ג', כשנפרדתי מהם אמרתי: 'אני לא נוהגת לתת מתנות אך הפעם אני חורגת ממנהגי ומעניקה מתנה לילד שהצליח לרכוש את הקריאה בכיתה ג'. הענקתי לו ספר. אותו קרא מתחילתו ועד סופו והוא מספר זאת לילדיו ולנכדיו. ואז הם צילמו והפיצו את התמונה. אני מקווה שיהיו עוד ביקורים. מאוד מרגש שתלמידים זוכרים את מוריהם".

מה את מאחלת לעצמך, לעירנו חדרה ולמדינה?

"מאחלת למדינה שקט... שתהיה ערבות הדדית, פחות מחלוקות בחברה, דאגה למדינה ולצביונה. צריך אדם לשאול את עצמו מה הוא יכול לעשות למען המדינה והחברה.

לעירנו חדרה שתחגוג 127 שנים, אני מאחלת שהחינוך יהיה בראש מעייני הקברניטים ושישקיעו יותר במורים. ושתחזור לימים שאנשים היו לבביים, והתפתחו יחסי חברות וקשרים אישיים.

היום אני גרה בדיור המוגן בגפי עם מטפלת. אביחיל בעלי נפטר לפני כחצי שנה. יש לי שלושה ילדים עמי, אפי ונעמה, שישה נכדים וחמישה נינים. הם מקפידים לבקר אותי ומזמינים אותי אליהם לארוחות שבת".

נאחל ליהודית המשך חיים טובים בחברת אהוביה בבריאות איתנה וטובה.

מורים ממלאים תפקיד חשוב בביוגרפיה האישית של רבים מאיתנו. לעיתים זיכרון של מורה שהשפיע עלינו מלווה אותנו לכל אורך חיינו. לא מזמן קיבלתי תמונה.

נפגשתי עם משה רגב אחד הגברים, שמופיע בתמונה

מה פשר התמונה המרגשת?

"הקמנו לפני שנים קבוצה ב"ווטסאפ" של תלמידים לשעבר בבית אליעזר. אנו שומרים על קשר ונפגשים בערך אחת לחודש וחצי. הגענו לגיל בו אנשים מאבדים את מי שגידל וחינך אותנו: הורים... מחנכים... באחת הפגישות העלינו זכרונות ילדות. נזכרנו במחנכת שלנו בבית הספר "קפלן" יהודית אריכא, אשר חינכה אותנו בכיתות א'-ג'. זכרנו אישה יפה, נעימת הליכות שהתנהגה אלינו כאמא. כילדים, הערצנו אותה. הייתה לה עברית נהדרת. ההורים שלנו ברובם היו יוצאי מחנות ושורדי שואה. רובם לא ידעו עברית. צלצלתי לאפי, בתה, וקיבלתי את הטלפון".

איך היתה הפגישה ביניכם?

"בפגישה מצאנו אישה צלולה ומחוברת למציאות לגמרי. שאלנו אותה איך היינו כילדים. יהודית זכרה את כולנו וגם את ההורים כולל עיסוקם, והתעניינה מה כל אחד עושה. למדנו, בשתי משמרות. חלקנו בבוקר וחלק בצהריים, בבית הכנסת הישן, היכן שנמצא היום מרכז ההנצחה ע"ש גרשון טרטנר ז"ל, שנהרג במלחמת ששת הימים".

אז צלצלתי, אני ליהודית ונסעתי לפגוש אותה.

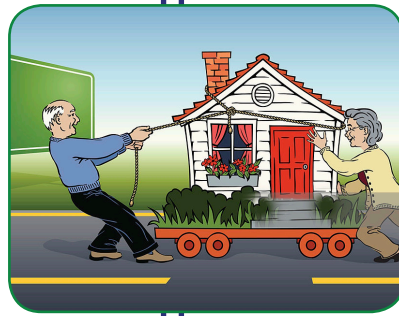
היכן נולדת?

יהודית מזדקפת. "אני דור חמישי בארץ מצד אמי, למשפחה שבאה ממצריים ודור שני מצד אבי, ממשפחת משאט, שעלה ברגל מתימן לישראל. נולדתי בשנת 1928 בתל אביב, בת אמצעית בין שבע בנות. הייתי מדריכה בהגנה והשתתפתי בחג"מ (חינוך גופני מורכב). למדתי בתיכון "תלפיות" בתל אביב והתחלתי סמינר למורות. לא חשבתי על הוראה. רציתי להיות גננת בעקבות אהבתי לגננת שלי 'הגננת ציפורה'. אני זוכרת מהגן את החגיגות והפעילויות, ואת המקרה שהגן שלנו נשרף על ידי ערבים ואני בכיתי כל-כך. גם כילדה כשיחקתי עם אחיות הקטנות תמיד הייתי הגננת.

בעקבות נישואי בשנת 1947, הפסקתי ללמוד ובאתי לחדרה. אהבתי את חדרה מאוד. כל הדרך לנחליאל היתה מכוסה דיונות חול. הרגליים טבעו בחול הרך. ואפרופו דיונות, מחייכת יהודית, "טכס נישואי התקיים תחת כיפת השמיים. החתן ניסה לשבור את הכוס... נו, לך תנסה לשבור כוס על דיונה. חבר מצא אבן גדולה, הניח עליה את הכוס וכך הצליח אביחיל לשבור את הכוס. מסיבת הנישואין ארכה כל הלילה. סולימן הגדול החזיק את כולם ערים עד אור הבוקר". יהודית התחילה כגננת אך, עם גל העליה הגדולה אחרי קום המדינה, היה צורך דחוף במחנכים. המפקח ביקש שתעבור לבית ספר.

עוברים דירה בגיל השלישי מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

יש בזה הרבה מן האומץ ויש בזה הרבה מן הנחישות לקום ולהגיע למסקנה המתבקשת וזה לא פשוט. זה גם לא קל לעזוב מאחור מקום בו גידלנו את ילדינו, בילינו את שנות צעירותנו ועברנו את נקודות הזמן הכי משמעותיות בחיינו. יחד עם זאת צריך לשים על כף המאזניים את האפשרות לחיי נוחות שלווה נוף וסביבה ובסופו של דבר זה מה שמכריע.

ואכן ההחלטה התקבלה והמעשה נעשה.

אך המעבר עצמו כרוך בהתלבטות לא פשוטה פיזית ונפשית. מה לקחת עימנו ומה להשאיר וכיצד ניפרד מסביבת חיים שכה הורגלנו אליה- ומה יהיה על שדרת ההיבסיקוסים הפרחוניית שתחמה את מגרש ביתנו וזכתה לטיפול מסור לאורך שנים, וכיצד ניפרד מהספרייה הישנה ונשאיר על מדפיה את האנציקלופדיה העברית על כל כרכיה ואיך נזניח לפתע את ציורי הקיר הממוסגרים ונותירם מבושלים על הקירות החשופים. עברנו לדירה חדשה ומצינו את כל האפשרויות הגלומות בכך. העתיד נראה וורוד יותר וגם הנוף הסביבתי מרהיב ומפתיע ואפילו השכנים החדשים מסבירי פנים ולאט לאט אנו מגיעים למסקנה כי עשינו את הצעד הנכון. פתאום קם אדם במקומו החדש והוא חייב למצוא את עצמו. זו האפשרות היחידה למצות את הטוב בסביבה חדשה ונוחה אך לא מוכרת.

פתאום קם אדם בבוקר והוא אינו מוצא את עצמו. כלומר פיזית הוא נמצא בדירתו החדשה אך במציאות הוא מרחף בין הדלתות ומקדיש את כל זמנו לחיפושים. היכן מונחים הבגדים ואיפה מברשת השיניים, איך נשכח מיקום הנעליים והיכן תיק המסמכים וכן הלאה וכן הלאה. מעבר דירה בגיל השלישי הוא צורך חיוני בחיינו. הדרישות היומיומיות

אינן תואמות לצרכים של גיל הביניים או אפילו לגיל הצעיר בו גידלנו את ילדינו. גם התנאים הסביבתיים אינם נוחים ולא מתאימים לגיל הבוגר. המדרגות בתוך הבית או מחוצה לו שהיו פעם שיא המודרניזציה לפתע מכבידות על החיים השוטפים והמושג נגישות מקבל משמעות רחבה שמעבר לפרסומת בטלוויזיה. גם מספר החדרים יכול להצטמצם כאשר היקף הניקיון בבית נכנס אף הוא לקטגוריית ההתחשבות של הזמנים והיכולת. אירוח בני המשפחה וחברים בדירה הישנה הופך לפתע למטרד והיכולת להתמודד עם בעיות היום יום נעשה קשה יותר ויותר.

כך מתהווה הבסיס למחשבה לעזוב את הקן המשפחתי הכול כך מוכר וחביב ולנסות ולמצוא תחליף דירה שיענה על כל הצרכים ויפתור את כל הבעיות שנוצרות עם הגיל. שינוי לא פשוט ואפילו משמעותי שלא נדבר על נוסטלגיה. אבל צריך לעשות מעשה ולקבל החלטה.

התעייה בדרך בגיל השלישי מאת: רחל ילון

התפיסה המרחבית היא היכולת לזהות, לתפוס ולעבד מידע הנוגע לצורתם ומיקומם של גירויים, עצמים במרחב, ועל ידי כך להתמצא במקום או ביעד אליו תכננו להגיע. סיטואציה זו לא תלויה באופן בלעדי בחוש הראיה. אדם כבד ראייה יכול בעזרת מקל חישה להגיע אל היעד.

קיים דמיון רב בין התפיסה החזותית לתפיסה המרחבית ויש להם מאפיינים משותפים, על כן במקרים רבים משתמשים בשני המונחים ביחד: "תפיסה חזותית מרחבית", המאפשרת להתמצא בסביבה הפיזית ולמצוא את הדרך ליעדים השונים. המידע החזותי מתקבל מקולטנים ספציפיים ברשתית העין המתפקדים כתאים קולטי אור. קורה שבזיקנה גם הליכה בדרך מוכרת הופכת אותה לעיתים לדרך זרה ולא מוכרת. התפיסה המרחבית נחוצה כדי להבין ולהעריך את העולם, מפני שהוא גיאומטרי ביסודו וכך היא מאפשרת לו להתמצא בסביבה הפיזית ולמצוא את דרכו למקומות שונים.

התעייה בגיל השלישי היא תופעה ידועה ונובעת לרוב בגלל ארגון חזותי-מרחבי לקוי, ותפיסה מרחבית משובשת המתרחשת בזיקנה וגורמת לאי מציאת מקום מוכר ותעייה בדרך.

חשוב לכן תמיד להצטייד בתעודה מזהה, ואליה לצרף את היעד המבוקש – הכתובת אליה תוכנן להגיע, על מנת להיעזר בהם בעת הצורך. מומלץ להימנע מלצאת מן הבית עם רדת הערב, אם אין הכרח בכך ואף לידע בן משפחה או אדם קרוב על היעד אליו תוכנן להגיע.

העמותה למען הקשיש בחדרה

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ 98 בכבלים ובלוויין

בימי שלישי בשעה 19:00
בימי שישי בשעה 17:30

כתבות מגזין פברואר 2018

1. לתת ולקבל - שושי אובר, שולמית מידן, זלמן בודנר, אילנה ויסמן.
2. מוסיקה שישי בפארק - עמירם גולדשמיט
3. שלושה סיפורים שלושה אומנים, בית פתוח - עדי שיטה, מיכאל פרטוק אוצרת חווה גדיש.
4. משחה לזכרו של כושי עפגין-בני ניב, אפרים פרנק.

העמותה למען הקשיש בחדרה

מטיילת בהנאה עם

טילי בון ירון 82"מ

הסעות | אוטובוסים מינובוסים טרנזיטים מפוארים וממוזגים קשר אלחוטי | וידאו טלוויזיה.

רח' המסגר 22 אזה"ת, חדרה

טל: 04-6341827

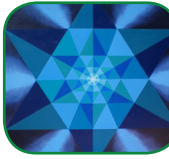

מגן-דוד שלי

האם סמל המגן-דוד הוא סמל דתי או סמל לאומי?

פינת
השאלות

מאת: חוה גדיש

מיזם מיוחד של עיריית חדרה ואגף החינוך יוצא בימים אלה לכבוד 70 שנה למדינת ישראל. את הפרויקט קיבלו כל בתי הספר בחדרה, כולל חינוך ממלכתי, ממלכתי דתי, דמוקרטי, מקצועי וחינוך מיוחד. ליצור מגן דוד אישי לכל ילד. המיזם מיועד לילדים מגן חובה ועד כיתה יב'.

התלמידים ישתמשו במבנה המיוחד של מגן דוד על מנת לצקת בו תכנים מתולדות הקמת המדינה ב-70 שנותיה. הם יצרו מגן דוד בטכניקות שונות: ציור, קיפולי נייר, הדבקה, קולאז' בנייה מעץ ומתכת. התהליך יסתיים בתערוכה משותפת בבית האמנים בעיר בסוף חודש פברואר.

הפרויקט יוצא לפועל ביוזמת האמנית והאוצרת חוה גדיש ובזכות התמיכה הרבה והעידוד של חדווה יחזקאלי, סגנית ראש העיר.

במהלך הפעילות ילמדו התלמידים על הסמל, על הקשר הרגשי שיש לנו אליו, על מקור הסמל ואיך הוא הפך לסמל שאנו מזדהים איתו וגם מזוהים איתו בעולם. כל גיל ירחיב ידיעותיו בהתאם לרמה המתאימה לו.

איך הפך מגן דוד לסמל שלנו?

סמל המגן דוד מופיע כמעט בכל תחום בחיינו החל מדגל המדינה, דרך סמלי צה"ל וחילותיו, משטרת ישראל, מד"א, משרדים ממשלתיים, תכשיטים, כלים, ציורים וקישוטים. ובעצם על מה לא?

הסמל מגן דוד מורכב משני משולשים שווי-צלעות, הבנויים זה על גבי זה במהופך, משמש כיום סמל יהודי וסמל לאומי גם יחד. אולם לא תמיד היה כך. סמל זה הופיע בתרבויות המזרח הרחוק כבר לפני אלפי-שנים, ועד היום משולב במנדלות של המזרח ונקרא כוכב ששת הקודקודים. הוא מופיע גם בנצרות וגם באסלם. על-פי המסורת היהודית דוד המלך נשא על מגנו סמל של מגן-דוד, אם כי אין לכך הוכחות ארכיאולוגיות. המסורת היהודית מייחסת את הסמל לשלמה המלך, שאותו הוריש לחכמים. הוא נמצא על חותם יהודי בצידון כבר במאה ה-7 לפני הספירה וגם על קברים יהודים כבר לפני 1500 שנה ויותר, אבל לא כסמל מובהק של היהודים.

הוא נחשב לסמל יהודי רק מימי הביניים. זה קרה במאה ה-14 כאשר הקיסר קארל הרביעי העניק ליהודי פראג את הזכות לשאת דגל והם בחרו בסמל של מגן דוד. זה הרגע ההיסטורי שבו נולד הזיהוי של מגן דוד עם היהדות. במשך 600 השנים שאחריו הלכה זהות זו והתעצמה. כיום כל מדינות העולם מכירות בעובדה שמגן דוד הוא סמל ליהודים, עד כדאי כך שהטלאי הצהוב היה בצורת מגן דוד.

סיפורו של רחוב סיפורה של שכונת נחליאל

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

הפעם נקדיש את מדורנו לשכונה הוותיקה של חדרה שכונת נחליאל הממוקמת בשטח הצפוני של העיר. בשנת תרמ"ב (1882) התקבצו יהודי תימן ונענו לקריאתו של השליח יבניאלי לעלות לארץ ישראל. כארבעים משפחות הגיעו לחדרה והשתכנו במספר מקומות: בחא'ן, בעזרת נשים של בית הכנסת המקומי, בביתו של קלאס ובבקתות חימר שבנו לעצמם. ועד המושבה חדרה התכנסו והחליטו למכור שטח של מאה דונם בסביבת גבעת שיח חילו לקופה הלאומית- קרן קיימת לישראל לצורך שיכונם של העולים החדשים. בספטמבר 1912 (תרע"ב) החלו לבנות 20 בתים כאשר בכל בית חדר ומטבחון ו-3 צריפים גדולים כאשר בכל צריף 8 חדרים. כך נוסדה ואוכלסה שכונת נחליאל בעולי תימן. לימים הקימו התושבים החרוצים משקי עזר קטנים ואף פיתחו את ענף הדבוראות. הקימו מכוורת בת כמאה כוורות ששימשו מקור פרנסה לכעשר משפחות והדבש של נחליאל הפך לשם דבר ברחבי הארץ. עיקר עיסוקם של בני השכונה היה בחקלאות ובפרדסנות. ברבות הימים פנו בני השכונה גם לעיסוקים אחרים. דרכם של ראשוני השכונה לא הייתה סוגה בשושנים ועיקר מלחמתם לעבודה עברית התנהלה מול האיכרים שהעדיפו עבודה ערבית.

אך עקשנותם של העולים מתימן באה לבסוף על שכרה והם התאקלמו ונקלטו בעבודות המושבה. לשם נחליאל גרסאות שונות:

"נחלת אל" – כי באו בעזרת האל לנחלה.

"נחליאלי" על שם הציפור המבשרת את בוא גשמי הברכה. ונחל חדרה שהיה מקור מים להשקיה. כך או כך נקלט השם נחליאל ברבים והוא משמש מקור גאוה לבני השכונה.

את שכונת נחליאל מעטרים שמות רחובות המסמלים את מקורות תושביה:

רחוב תרע"ב המציין את שנת העלייה של תושבי השכונה. רחוב "על כנפי נשרים" המציין את הדרך המודרנית להבאת עולים לארץ. רחוב ישראל ישעיהו המציין את שמו של יושב ראש הכנסת בן העדה. רחוב תרמ"ב (1882) המציין את שנת עלייתם לירושלים של ראשוני בני העדה יוצאי תימן. רחוב שלום צעירי, רחוב יהודה מימון, רחוב הצבר וכן הלאה. כיום פרושה שכונת נחליאל מגדות נחל חדרה ועד בית הספר ארלזורוב ורוב בתיה הם צמודי קרקע והיא שזורה במבני ציבור: מתנ"ס הראשונים, בתי כנסת גני ילדים ובתי ספר. בלב השכונה נמצא מגדל המים (הנוטה על צידו) ששימש מקור מים חיים לשכונה המפוארת.

כצאי לקרוא

מאת: רות לפידור

הנערה מהדואר - סטפאן צווייג

הנערה מהדואר
סטפאן צווייג

הספר "הנערה מהדואר" נכתב לפני 90 שנה אבל התגלה בעיזבונו של הסופר היהודי אוסטרי, סטפאן צווייג, 40 שנה לאחר מותו, ועדיין רלוונטי. הספר עוסק במעמד הנמוך ובגורל הידוע מראש שלו. מתאים לימינו באופן כל כך קולע, שקשה להאמין שעיתוי תרגומו לעברית בשנת 2013 בתקופת המחאה החברתית הוא מקרי. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה התנדב הסופר לצבא. בספר הוא נותן ביטוי להשפעת השרות על האזרח הקטן.

הספר מספר על אנשים פשוטים קשיי יום עם חלומות קטנים שחיים עוברים עליהם מבלי שיצליחו לשנות אותם. שני הגיבורים עוברים שני אירועים דרמטיים שמשנים את חייהם ואת דעתם על העולם שהם חיים בו. צווייג היטיב לתאר קרבות חסרי סיכוי של האינדיבידואל באחת התקופות הקשות ביותר במאה העשרים. הוא משרטט במדויק את זעקתו של האדם הקטן המיוצגת על ידי שתי דמויות, נערה פשוטה וחייל משוחרר. הדמויות הן בורג חלוד במערכת הגדולה והמסואבת, זה שנותן למדינה הכול ולא מקבל ממנה דבר. העלילה מתרחשת באוסטריה בשנת 1926. פקידת דואר קשת יום בכפר קטן, מקבלת הזמנה מפתיעה להתארח בחברתם של דודים עשירים מאמריקה. בעוד הפצעים בליבה ממות אחיה ואביה במלחמה ממאנים להגליד, כריסטינה עוזבת את אימה הגוססת, לוקחת חופשה ונוסעת אל המלון שבו מתארחים הדודים. חיי הזוהר והעושר שהיא מגלה מסנוורים אותה, אולם דווקא בשיא הנאתה נגדע החלום והיא נאלצת לחזור לכפר ושם שוב משתנים חיייה.

הספר כתוב בפשטות, הפתיחה איטית מעט, אבל בהמשך צפוי לכם עוד מסע משובח ועשיר בתובנות חשובות, בחסותו של אחד הסופרים הטובים במאה העשרים.

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

רחל - חיה נחומבסקי-מילנר

לאחרונה מורגשת מגמה להכיר בהעצמת נשים ובתרומתן המגוונת לנושאי משפחה וקהילה. מן הראוי לזכור ולהוקיר את ראשונות חדרה שפעלו ועשו למען המשפחה ולמען הקהילה ללא ליאות בעיתות מצוקה ושפל כאשר בחזון עתיד טוב יותר ובחלומן - תקווה לחיים משופרים בפרט ובקהילה. להלן סיפורה של אחת מראשונות חדרה, סיפור של אומץ לב ונחישות של אישה משכמה ומעלה - חיה רחל נחומבסקי-מילנר.

חיה לבית קוטלר נולדה ליד קובנה שבליטא בשנת 1872. בהיותה בת 18 נישאה למנחם מנדל נחומבסקי ושישה שבועות לאחר החתונה עלתה לארץ ישראל יחד עם בעלה ואימה שרה לבית קוטלר. הם הגיעו ישר לחדרה על מנת לגור בנחלה בת 125 דונם אשר רכשו כאן.

עם בואם לחדרה בשנת 1891 התגוררו תחילה בחא'ן ולאחר מכן בנו את ביתם במושבה ונולדו להם ארבעה ילדים: מתתיהו, בתיה, ליבה ונחמה. אבי המשפחה כיהן כמוכתר של חדרה ונציגה כלפי השלטונות ואם המשפחה חיה רחל עסקה בכל עבודות הבית והמשפחה, כאשר יצאה לעבודות השדה רכובה על חמור ופקיחה את תבואות השדה בגורן של המושבה. שתיים עשרה וחצי שנה עמלו וטרחו בני הזוג נחומבסקי לקיום המשפחה והקהילה ואז החלו האסונות לפקוד את ביתם. מנדל מנחם הלך לעולמו ואחריו נפטרו כל ילדיהם בזה אחר זה. חרף כל האסונות סירבה רחל לעזוב את חדרה ונשארה לגור בה. בשנת 1910 נישאה בשנית לאלמן נוח מילנר אב לחמישה יתומים וגידלה את ילדיו כאילו היו פרי בטנה. לאחר מכן נולדה להם בת משותפת שרה.

עם נשים נוספות בחדרה ייסדה את אגודת "עזרת נשים" במקום. אגודה זו היוותה את הגרעין הראשון של נשים למען הקהילה אשר נרתמו לגמילות חסדים סיוע לנשים יולדות ועזרה לעולי תימן. בזכות פעילותה הייחודית אף הצילה את חברי קבוצת ניל"י בחדרה ובראשותם אבשלום פיינברג כאשר בזכות קשריה עם השלטונות התורכיים הזהירה את חברי ניל"י בפני פשיטת לילה שאמורה הייתה לאסור אותם.

חיה רחל נחומבסקי הלכה לעולמה בגיל 76 בשנת 1948 שבעת פעילות אכזבות ותקוות. בית המשפחה נמצא ברחוב הרצל מול הכניסה הראשית לבית הספר "אחד העם" והוא משווע לשימור.

חדשות האינטרנט

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

אנו בעיצומו של החורף ויש בנו עניין הולך וגובר בתחזית ומשמעותה, ובמיוחד בכמות הגשמים. לכן הנני מביא בפניכם את אתר תחזית מזג האוויר של ישראל:

www.israelweather.co.il

גלישה באתר זה מאפשרת לנו להתבונן בתחזית מקומית, תחזית מורחבת, במצב הים ומצב הגלים, בתחזית ארצית ותחזית עולמית, בטמפרטורות יום ולילה, במפלס הכינרת וים המלח ובשפע נתונים המובאים בפנינו ככל העולה על רוחנו.

קורס סמארטפון

- שימוש נכון ועיל בסמארטפון
- וואטסאפ - WhatsApp
- אפליקציית Wayz
- התקנת אפליקציות
- שימוש באנשי קשר
- מצלמה
- הודעות SMS

פריטים נוספים והצעות:

פית 3 פני, רחוב פיומן 1 פנת אחר העם 04-6226113

תשבץ פברואר 2018

מאת: זהבה עמל

11	10		9	8	7	6	5		4	3	2	1
		14				13						12
		17					16			15		
	21		20				19				18	
		26		25			24	23				22
						28				27		
33				32			31				30	29
		37				36			35		34	
			42	41			40			39		38
	46				45						44	43
		52		51		50		49	48			47
			56			55				54		53
				58								57

מאוזן:

1. העונה הנוכחית 5. גשם, מטר 10. משקע לילי 12. בריקה, מחסום 13. הנאה, בידור 15. יום טוב 16. ציפור שיר 17. יושב ראש 18. אומה, עם 19. תכשיט לאף 21. מספר הצדיקים 22. זוחל איטי 23. מרטיב, נרטב 25. עיר בדרום 27. בן הנכד 28. ציפור שיר 29. שביעות רצון 31. ללא נעלים 32. המציאו מלבם, סילפו 34. מפגר, כושל 36. אריס, צמית 37. בא עם הרעם 39. מקווה מים גדול 40. ראשי תיבות 41. אם כל חי 43. מגושם, חסר תנועה 45. זיע, תנועה 46. תו מוסיקלי 47. עדין, ענוג 48. מקסימלי 51. ממכות מצרים 53. תינוק בן יומו 55. האות השישית 56. חכמה, השכלה 57. עוף בקוטב הדרומי 58. צוהל, שמח

מאונך:

1. התבדח (4,3) 2. אות הניצחון 3. כעסו, רגזו 4. מעשי, פרקטי 6. מבול (6,3) 7. חברים 8. הגון 9. רוב חסר 10. נסיעה, שוטטות 11. בכל זאת, חרף 14. תל חרבות 16. איבר אצל בעלי חיים 18. אחד ההורים 20. עני מאוד 24. תבלין לעוגות 25. טעים (4,3) 26. נהר ברוסיה 27. חתיכות, פרוסות 30. יופי 33. מזג אוויר 35. רקיע 38. יד קמוצה 40. גאוה, התנשאות 42. אספת נבחרים כינוס 44. נבון, בינתי 46. הפחית, הגביל, האט 49. נלחמו 50. בן זוג היונה 52. סגר את הדלת 54. אחד השבטים

הצצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטין

טביעה במיכל התסיסה

עובד ותיק במבשלת בירה באירלנד נפל למיכל התסיסה וטבע למוות. מנהל המפעל נשלח לבשר זאת לאשת העובד.

כשקיבלה האלמנה הטרייה את הבשורה המרה, פרצה בבכי: "תגיד לי לפחות דבר אחד. אתה חושב שהוא סבל בזמן שטבע?"
"איני חושב כך", השיב המנהל, "הוא יצא מהמיכל שלוש פעמים לשירותים".

מי בעמדת השמירה?

כך ייראו בסיסי צה"ל לאחר גיוס החרדים: המפקד: "מי בעמדת השמירה?"
חייל חרדי: "אף אחד המפקד."
המפקד: "אף אחד??!! השם ישמור!!!"
חייל: "זה בדיוק מה שחשבנו המפקד..."

שני עצלנים

שני עצלנים ניסו לעצור טרמפים. כעבור זמן מה צפר להם נהג ועצר במרחק של 100 מטר מהם. אמר אחד לשני: "תראה איזו רשעות, הוא עצר לנו בדיוק במקום שאנחנו רוצים לרדת".

יש גשם?

רק אמא דאגנית יכולה לראות אותך חוזר הביתה ספוג מגשם בלי מטריה:
"יש גשם בחוץ?"

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

מרק עדשים כתומות עם קינואה וגזר

חומרים:

2 כפות שמן, 1 בצל בינוני קצוץ, 2 שיני שום קצוצות דק
1 גזר גדול קלוף וחתוך לקוביות קטנות
1 כוס עדשים כתומות שטופות היטב ומסוננות
חצי כוס קינואה שטופה ומסוננת
7 כוסות מים רותחים, 1 כף רסק עגבניות, 1 כף כמון
מלח ופלפל לפי הטעם
רבע כוס עלי פטרוזיליה קצוצים, רבע כוס עלי כוסברה קצוצים

ההכנה:

מחממים את השמן בסיר מוסיפים את הבצל ומטגנים.
מוסיפים את הגזר והשום ומטגנים כחמש דקות תוך ערבוב.

מוסיפים את העדשים, הקינואה המים ורסק העגבניות. מתבלים בכמון, מלח, פלפל, ומביאים לרתיחה על אש גבוהה.
מנמיכים את האש ללהבה בינונית - נמוכה מכסים ומבשלים כ-25 דקות. מוסיפים את הפטרוזיליה והכוסברה ומבשלים עוד כ-20 דקות נוספות.

מסיבת יומולדת שנתית וכפולה

במרכז יום לקשיש בגבעת אולגה

וכמובן, לאחר הברכות, השירה והריקודים קיבלו החברים מתנת יום הולדת. כיבדו בנוכחותם, טובה בן זאב יו"ר הנהלת העמותה למען הקשיש וצוות המחלקה לאזרחים הוותיקים באגף הרווחה בעיריית חדרה, המנהלת רויטל פוקס. תודה מיוחדת לצוות העובדים במרכז היום לקשיש ובמיוחד למנהלת חגית כץ, שטרחה בהכנת המסיבה המוצלחת! מזל טוב ולהתראות בשנה הבאה!

כמדי שנה בחודש ינואר נחגג יום הולדת כפול משמח ומרגש: 12 שנים להקמת מרכז היום ע"י העמותה למען הקשיש בחדרה ויום הולדת שנתי לכל חברי המרכז. המסיבה היתה מושקעת במיוחד, ארוחת בוקר חגיגית וארוחת צהריים כיד המלך בנוסח BBB המבורגרים, צ'יפס, וקינוחים. לא לפני שכל החברים נהנו מהופעה של צמד צעיר של רקדנים סלוניים, מההופעה של אהוד חן, ומגולת הכותרת הופעתו של ד"ר מוחמד מדליג, רופא בקופ"ח שגם מנגן בכינור.

טובה בן זאב עם הד"ר המנגן

צוותי המחלקה לאזרחים ותיקים והעמותה למען הקשיש

חגית כץ מנהלת המרכז

תעודות הצטיינות

לצוות הרפואי ב"הלל יפה" במיזם "קשר עין"

מאת: ימימה לוי

בסוף דצמבר, בטקס צנוע במשרדי ההנהלה במרכז הרפואי הלל יפה, הוענקו תעודות הצטיינות לד"ר פבל פלאצינסקי, סגן מנהל המחלקה לרפואה דחופה (מלר"ד), לאחות שיר שאול, סייעת רופא ולאחות סילבי עירון. התעודות ניתנו בעקבות מיזם "קשר עין". זהו המיזם הראשון של המסע החברתי להבראת הרפואה, ששם לו למטרה לשפר את בטיחות המטופלים. מזה 5 חודשים, מתנדבים מטעם המיזם מבקשים ממטופלים במלר"ד לציין בטפסים שמות של רופאים ואחיות שגילו רגישות מיוחדת כלפיהם: יצרו קשר עין, הקשיבו, חייכו וגילו אמפטיה. את הפרויקט הנ"ל יזמה הרופאה ד"ר אביבה אלעד. כאמור, מטרת הפרויקט לשים דגש על יחס אנושי לחולים. הכוונה כמובן, שפעילות המתנדבים תתפשט גם לבתי חולים אחרים ולמרפאות, אך לשם כך זקוקים למתנדבים רבים נוספים.

נשלח ברכותינו לזוכים המצטיינים. נקווה שעוד רבים ילכו בעקבותיהם, כי חיינו נתונים בידיהם.

לפרטים על פעילויות ואירועים נוספים בצחותה
www.amuta4kashish-hadera.org.il חפשו אותנו באתר